

Budapestre vonatkozó újságcikkek

728

"1959"

Traktorújság
1959. I. 15.

Ebben az évben befejeződnek a családi házak építkezései

Tizenkét család már saját otthonában lakik — 23 épület már tető alá került

Nem lesz több családiház-építési akció

(Hely)

(oldal)

Közp. ny

Székesfevárosi házinyomda 1926 — 8891

Pénzzel és emberekkel bányani, nehéz dolog, különösen akkor, ha egy kis csoport lakásépítésének nagy gondjairól van szó. Ezt legjobban Rózsa Gyula elvtárs, a kislakásépítés irányítója tudja, mert az ő vállán nyugszik e bonyodalmas feladat megoldása. Anyagot szerezni, vezetni, intézkedni, magyarázni, ellenőrizni, gyakran vitatkozni, ez egy kicsit sok azért. Különösen akkor sok, ha ezt a munkát a napi feladatok mellett kell elvégezni — magánszorgalomból. De Rózsa Gyula ezt vállalta, s állja is szavát. Ezek után azt gondolnánk, hogy az építkezés irányítója az egész gyárban közmegebecsülésnek örvendő. De nem így van! Üzemünk egyes helyeinek sügősök, sőt személyi intrikák keltek lábra. Érdekessége a dolognak, hogy amikor egy-egy „kacsának” a végére akartunk járni, ilyen válaszokat kaptunk: „Az mondják...” „Ugy hallottam... — de én nem mondom semmit...” Na, jó-jó, ha ez így van, akkor álljanak is ki és mondják el a nyilvánosság előtt a valóságot. De erre már az intrikálók — bocsánat, fülbesúgók — nem vállalkoznak. Amikor Rózsa Gyulával beszélgettünk, ő csak röviden így jellemezte a körülményeket: „Az ilyen építkezés irányítása hálátlan feladat...”

Igen! Hálátlan feladat. Ezt bizonyítja az a látogatás is, amikor hétfő reggel viszony-

lag csendes körülmények között (csak három építető volt az irodában) benyitottunk Rózsa Gyula elvtárhoz, a műszaki titkárság vezetőjéhez. Asztalát a családiház-építés

aktái borították, s éppen a soronlevő üvegezésekről tárgyalt. Amikor beszélgetni kezdtünk, nyoma sem látszott az olykor-olykor hozzá is eljutó intrikáknak. Ellenkezőleg: optimista ember módjában beszélt a családi házak készüléséről.

— Jelenleg — a tél beállta miatt — szünetel az építkezés. Csupán belső, kisebb munkálatokat végzünk — adta a választ Rózsa elvtárs. De azt is megtudtuk, hogy az épülő 50 ház közül 12 család már beköltözött új otthonába, és egyetlen ház sincs, amelyet ne kezdtek volna el építeni. Így a tél beállta előtt 23 épület tető alá került, tizenkettőnek a fala elkészült, s nyolcnak a lábazata készen áll. Hasonlóan készülnek a többi otthonok is.

— Ugy tervezzük — mondja Rózsa elvtárs —, hogy ebben az évben minden építető átveheti a lakását, ha a szükséges pénzeszeget be tudják fizetni. Persze akadnak majd olyanok is, akiknek nem lesz elegendő pénzük. A lakás itt is elkészül, csupán a belső komplettirozása marad el.

Ezután egy kényes kérdésről beszélgettünk. Megtudtuk, hogy — sajnos — az építető-

ket is érinti a termelői árrendszer módosítása. Egyelőre még Rózsa elvtárs nem tudja, hogy ez mennyi többletet jelent, de az biztos, hogy jó gazda módjára gazdálkodott, mert a kasszában levő összes pénzt még a múlt év végén elköltötte.

Arra a kérdésünkre, ha felépül az ötven ház, kezdeményeznek-e újabb családiház-építési akciót, a következő feleletet kaptuk:

— Igaz, sokan jártak már üzemünkben Sztálinvárosból, Ozdáról, Miskolcra és Budapestre, hogy mondjuk el, hogyan dolgozunk, milyen módszerekkel végezzük munkánkat, mert országszerte különös jó visszhangja van kezdeményezésünknek. De a kérdésre nemmel kell válaszolnom. Az okokról nem akarok most beszélni, csupán egyet mondhatok: államunk helyes kezdeményezése a szövetkezeti lakásépítésről, minden építeni akaróknak módot ad családi hájlek készítésére. Ez előnyös, minden takarékoskodó ember számára elérhető.